

Türkçede renk adlarıyla özel ad yapımı

Nesrin Bayraktar^a *

^a Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Arts and Sciences,
Department of Turkish Language and Literature, Çanakkale, 17100 Turkey

Suggested Citation:

Bayraktar, N. (2013). Türkçede renk adlarıyla özel ad yapımı [Coining proper names through colour terms in Turkish]. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 9(2), 95-114. Retrieved from <http://www.jlls.org/vol9no2/95-114.pdf>

Öz

Türkçe renk adları açısından çok zengin bir dildir. Ancak bu zenginliğe rağmen renk adlarının dil bilimsel işlevselliği ve özel ad vermedeki yeri üzerine çalışmalar oldukça yeni ve yetersizdir. Bu çalışma, renk adlarının ad bilimindeki yeri ve Türkçe özel ad vermedeki işlevini ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu çalışmada ilk önce harita ve sözlük gibi temel kaynaklardan özel adlar taranmış, daha sonra bu özel adlarda kullanılan renk adlarının sıklık ve içerik analizi yapılmıştır. Türkçe özel ad vermede, toplam 17 farklı renk adının kullanıldığı görülmüştür. Dilin çevrim alanında daha uzun süredir var olan, kara, ak, gök ve sarı gibi kadim renk adları daha fazla tercih edilmiştir. Bu renk adları, daha eski tarihlerden bu yana kullanılmageldiklerinden daha geniş bir kavram alanına sahiptir. Farklı özel ad türlerinde bazı renk adları, kavram alanlarındaki anlamlara göre daha çok tercih edilebilmektedir. Kişi adları, kadim renk adlarının yanında daha yeni renk adlarının da tercih edildiği dinamik bir alan olarak gözlemlenmiştir. Bu çalışma sonuç olarak Türkçe renk adlarının çok zenginliğini ve özel ad vermede dil bilimsel olarak işlevselliğini ortaya koymuştur.

© 2013 The Authors and JLLS - Published by JLLS.

Anahtar sözcükler: renk adları; özel adlar; ad bilimi

1. Giriş

Dillere yeni sözcük eklemenin çeşitli yolları vardır. Türkçe ile biçim ve dizim açısından benzerlik gösteren dillerde türetme ve sözcükleri birleştirme; bu yollardan en yaygın olanıdır. Renk adları; bu amaçla türetme ve sözcük birleştirmede sıklıkla kullanılmaktadır. Türetme ve birleştirmede renk adlarının kullanımı, Türkçe konuşurlarının da sıklıkla kullandıkları unsurlardandır.

Renk adlarının zenginliğine ve Türkçe söz varlığına katkılarına dair çalışmalar oldukça yenidir. Nevruz ve Renkler Sempozyumu'nda (2001), Türkçe renk adlarıyla ilgili bir dizi bildiri sunulmuş ve bunlar basılmışsa da çalışmaların dil bilimsel değil de daha çok antropolojik bakış açısına sahip olduğu görülmektedir. Türkçedeki renk adlarını dil bilimsel bakış açısıyla ele alan bir çalışma Kaymaz (2000) tarafından yapılmıştır. Kaymaz, renk adlarını Orhon Yazıtlarından başlayarak biçim ve kavram göstergelerine göre sınıflamıştır. Bununla birlikte, çalışma, renk adlarının sözlüksel kapsamlarıyla sınırlandırılmıştır.

Renk adlarının dil bilimsel değerleriyle ilgili bir dizi çalışma da Bayraktar (2003-2010) tarafından yapılmıştır. Bu çalışmalar, Berlin ve Kay (1969, ss. 2-3) tarafından gerçekleştirilen bütün diller için renk terimleri sınıflandırması temel alınarak hazırlanmıştır. Berlin ve Kay, çalışmalarını Saphir ve Whorf'un "bütün dillerde renk terimlerinin temel benzerlikleri vardır" ilkesine dayandırmışlardır. Berlin ve Kay'in renk terimleri hipotezinde başlıca şu renk adları temel alınmıştır: beyaz, siyah, kırmızı, yeşil, sarı, mavi, kahverengi, mor, pembe, portakal rengi ve gri. Bu renkler, çeşitli niteliklere

* Bu makale, "Renk Adlarının Türkçede Özel Ad Yapımında Kullanımı" adlı bildirinin gözden geçirilmiş biçimidir.
Nesrin Bayraktar. Tel.: +286-218-0018 / 1785
E-mail address: bnesrin@yahoo.com

sahip birçok dilde incelenmiş ve tüm dillerin içerdikleri renk adlarına göre 7 ayrı tipe ayrıldığı tespit edilmiştir. Bu gruplar şöyledir:

1. Bütün dillerde mutlaka beyaz ve siyah renk adları bulunmaktadır.
2. Bir dil 3 renk adı içeriyorsa, ilk gruptaki renkler ve ek olarak kırmızı renk adı vardır.
3. Bir dil 4 renk adı içeriyorsa, ikinci gruptakiler ve ek olarak yeşil veya sarı (ikisi birden değil) renk adı vardır.
4. Bir dil 5 renk adı içeriyorsa, üçüncü gruptakiler ve ek olarak yeşil ve sarı (ikisi birden) renk adı vardır.
5. Bir dil 6 renk adı içeriyorsa, dördüncü gruptakiler ve ek olarak mavi renk adı vardır.
6. Bir dil 7 renk adı içeriyorsa, beşinci gruptakiler ve ek olarak kahverengi renk adı vardır.
7. Bir dil 8 renk adı içeriyorsa, altıncı gruptakiler ve ek olarak mor, pembe, portakal rengi veya gri renk adlarından biri ya da bunların birleşiminden oluşmuş bir renk adı vardır.

Bu tiplerde dillerin gelişimi, renklerin çoğalmasıyla paralellik göstermektedir. Başka bir deyişle, diller geliştikçe renkler ayrılmaya ve çoğalmaya başlamaktadır. Köktürklerden bu yana renklerin pek çoğunun takip edildiği düşünüldüğünde Türkçenin, *kara, ak, al, sarıg* ve *kök* renklerini barındıran Köktürkçe döneminde -hiç değilse- dördüncü tipte olduğu anlaşılmaktadır. Karahanlı Türkçesine ait eserlerdeki renklere bakıldığında renk çeşitliliğinin altıncı hatta yedinci tipe ulaştığı görülmektedir. Bu da bir yandan Türkçenin kadimliğini, öte yandan da tarih boyunca izlediği gelişim çizgisini göstermektedir.

Türkçede renk adlarının özel bir yeri vardır. Renkler pek çok dilden farklı olarak, kendi alt tonlarına ayrılırken doğal yaşamdan faydalanarak en temel özellikleri olan soyutluğu kaybederek somutlaşırlar. Örneğin vişneçürüğü, gülkurusu, vapurdumanı, güvercinboynu, yavruağzı gibi renk adları; doğadan gelen belirgin ayırt edici özellikler yardımıyla somutluk kazanmıştır. renklerin en temel özelliği olan soyutluk kaybolmuştur.

Türkçede renk adlarının dikkat çekici bir özelliği de sözcük türetmede sıklıkla kullanılmalarıdır. Hayvan, bitki, eşya, hastalık, yemek, oyun gibi günlük yaşamda sıklıkla rastlanan birleşik adların yapımında renklerden yoğun bir şekilde faydalanılır. Renkler sözcük türetmenin yanında özel adların yapımında da kullanılır. Bu özel adlar; ad biliminin (onomastique) dalları olan kişi adları (antrophonomy); dağ ve yükselti adları (horonymy); deniz, göl ve su adları (hidronymy) ile şehir ve yerleşim yeri adları (toponymy) alanlarının tümünde görülür.

Giriş kısmının ilk bölümünde de belirtildiği üzere renklerin ad yapımındaki yeri ve önemi ile ilgili çalışmalar oldukça yenidir. Özellikle özel ad yapımında renk adlarının kullanımına dair detaylı ve sistematik bir çalışma bulunmamaktadır. Böylesi bir çalışma, Türkçede özel ad yapımında renk adlarının potansiyeline dair önemli ipuçları sunabilir.

2. Çalışma

Bu çalışmada renk adlarının ad biliminin bu dört alanında kullanımı üzerinde durulacak, renk adlarının özel adlar oluşturmada kullanım sıklığı ve bunun önemi açıklanmaya çalışılacaktır.

3. Yöntem

Bu çalışma bir kaynak taraması ve renk adlarının semantik analizi üzerine kurulmuştur. Burada, kaynakçada da görüleceği gibi çeşitli sözlük ve atlaslardan renk adlarını içeren özel adlarla ilgili bir tarama yapılmıştır. Değerlendirme sırasında ise renk adları; özel adlarda ilk ya da ikinci sözcük olarak yer alması veya yapım ya da çekim eki almış biçimde olması durumunda da çalışmanın kapsamına dahil edilmiştir. Bunun yanında renk adının Türkçenin tarihî dönemlerine ait biçimleri (saru gibi) ve

ses değişimine uğramış biçimleri (ağ, göğ gibi) de çalışmaya dahil edilmiştir. İncelenen renk adının ad biliminin alt dallarından herhangi birinde saptanamaması durumunda ek bir açıklama yapılmamıştır. Ayrıca ad biliminin alt dallarından hareketle yapılacak bir sınıflandırma daha karmaşık olabilir düşüncesiyle renk adlarından hareketle sınıflandırma yapılmıştır. Yer adları incelenirken parantez içindeki K köyü, B beldeyi, İ ilçeyi, A adayı, Bur. burnu, parantezsiz kullanımlar il merkezlerini; kişi adları incelenirken K adın kız adı olduğunu, E erkek adı olduğunu, K/E hem kız hem de erkek adı olarak kullanıldığını göstermektedir.

4. Bulgular

Yapılan tarama sonucunda özel ad yapımında 17 farklı renk adının kullanıldığı tespit edilmiştir. Bunlar alfabetik sıra ile *ak, al, ala, beyaz, boz, çakır, gök, kara, kır, kırmızı, kızıl, mavi, mor, pembe, sarı, siyah, yeşil* renk adlarıdır. Tablo 1'de tespit edilen renk adlarının özel ad yapımındaki kullanım sıklığını sunmaktadır.

Tablo 1. Renk adları içeren özel adların toplam değerleri

Ak	Al	Ala	Beyaz	Boz	Çakır	Gök	Kara	Kır	Kırmızı	Kızıl	Mavi	Mor	Pembe	Sarı	Siyah	Yeşil
516	40	101	10	134	57	234	547	58	4	158	4	12	7	217	1	78
TOPLAM:									2178							

Tablo 1'de yer alan verilere göre renk adlarıyla oluşturulmuş toplam 2178 özel ad saptanmıştır. Özel ad oluşturmada en sık kullanılan renk adları *kara, ak, gök* ve *sarı*dır. Onları *sırasıyla kızıl, boz, ala, yeşil, kır, çakır, al, mor, beyaz, pembe, kırmızı, mavi* ve *siyah* izlemektedir. Bu bölümde öncelikle renk adlarının taramasından elde edilen bulgular betimlenecektir. Bulgular renk adlarının kullanım sıklığına göre sunulmaktadır. Bu renk adları ad biliminin kapsamına giren yer, dağ, su ve kişi adları açısından değerlendirilecektir. Sonraki bölümde de renk adlarının ad yapımındaki yeri ile genel bir değerlendirme yapılacaktır.

Kara

Kara renk adını içeren 436'sı yer adı, 11'i dağ adı, 16'sı su adı, 84'ü kişi adı olmak üzere toplam 547 özel ad saptanmıştır

Kara renk adıyla yer adları

Kara renk adını içeren ikisi il, 17'si ilçe, 33'ü belde, 381'i köy, biri ada, ikisi burun olmak üzere toplam 436 yer adı saptanmıştır.

Afyon Karahisar(İl)	Karaaba (K)	Eynekaraca (K)	Karaamca (K)	Karabaş(K)	Ağzıkaraağaç(K)
Balkaraağaçören(K)	Karaağıl(B)	Karaabalar (K)	Karaardıç (K)	Karabağ(K)	Ağzıkarahan (K)
Başkaraağaçören(K)	Karaağıl(K)	Karaabalı (K)	Karaarkaç (K)	Karabahçe(K)	Dağkaraağaç (K)
Belkaraağaçören(K)	Karaağız(K)	Karaabdal (K)	Karaarslan(K)	Karabahşiş(K)	Eskikaraağaç(K)
Karaağaçkuyusu(K)	Karaağa (K)	Karaağaç (K)	Karaatlı (K)	Karabakır (K)	Eskikaradana(K)
Karaalikaçağı (K)	Karaalanı(K)	Karaağaçlı (K)	Karaaydın (K)	Karabalçık(K)	Karabaçak (K)
Karabezirgan (K)	Karaali (B)	Karabacaklar(K)	Karaayıt (K)	Karabaşlı (K)	Karabağlar (K)
Karaboynuzlar (K)	Karaali (K)	Karabacaklı (K)	Karaazap (K)	Karabedir (K)	Karabahadır (K)
Karaböğürtlen (K)	Karabey (K)	Karaağaçalanı(K)	Karababa (K)	Karabenli (K)	Karaboncuk (K)
Karacaköy (K)	Karabulu(K)	Karabayat (K)	Karabıyıklı(K)	Karabörk (K)	Karaboyalık (K)
Karacakuyu (K)	Karabulut(K)	Karabayır (K)	Karabiga (B)	Karabul (K)	Karaböcülü (K)
Karacaoba (K)	Karabucak(K)	Karabeyler (K)	Karabodur (K)	Karaburç (K)	Karabörklü (K)
Karacaoğlan (B)	Karabudak(K)	Karabeyli (K)	Karaboğaz(K)	Karaca (K)	Karacağaç(K)
Karacaoglan (K)	Karabulak(K)	Karabıyık (K)	Karaboya (K)	Karabük (İ)	Karacaahmet(K)
Karaçaygöleti (K)	Karaburna(K)	Karabulduk (B)	Karacalar (K)	Karabük (K)	Karacahüyük(K)
Karaçobanpınarı(K)	Karaburun(K)	Karaburçlu (K)	Karacalı (K)	Karacagür (K)	Karacakişlak (K)

Karadiginderesi (K)	Karaburun(K)	Karaburhan (K)	Karacalık (K)	Karacakaş (K)	Karabürçek (K)
Karadurmuşlu (K)	Karacaburç(K)	Karacaoğlu (K)	Karacan (K)	Karacahisar(K)	Karacaali (K)
Karaelbistan (K)	Karacadere(K)	Karacaözü (K)	Karacabağ (K)	Karacakaya(K)	Karacaardıç (K)
Karaevliçavuş (K)	Karacasu (İ)	Karacapınar (K)	Karacabey (İ)	Karacaköy (B)	Karaçalılık (K)
Karaevligeriş (K)	Karacasu (K)	Karacarıslan (K)	Karacadağ (B)	Karacaömer(K)	Karaçerçili (K)
Karagömlek (K)	Karacasu (İ)	Karaçomak (K)	Karacadağ (K)	Karacaören (B)	Karaçimen (K)
Karagöz (K)	Karacasu (K)	Karaçökek (K)	Karaçal (K)	Karacaören (K)	Karaçoban (K)
Karagözler (K)	Karacık (K)	Karaçörtlen (K)	Karaçalı (K)	Karacaşehir(K)	Karaçokrak (K)
Karagüçük (K)	Karacuma (K)	Karaçubuk (K)	Karaçalı (K)	Karacatepe (K)	Karaçukur (K)
Karagüllüalan (K)	Karacurun (K)	Karaduman (K)	Karaçaltı (K)	Karacauşağı(K)	Karadayılar (K)
Karahüyükaşar (K)	Karaçağıl (K)	Karaduraklı (K)	Karaçam (K)	Karaçavuş (K)	Karadığın (K)
Karahanköy (K)	Karadağ (K)	Karaerkek (K)	Karaçarlı (K)	Karaçayır (B)	Karadiken (K)
Karahasan (B)	Karadana (K)	Karaevli (K)	Karaçay (B)	Karaçayır (K)	Karadikmen (K)
Karahasan (K)	Karaçuha (K)	Karaevliya (K)	Karaçay (K)	Karaçebiş (K)	Karadonalar (K)
Karahasanlı (B)	Karadede (K)	Karageçmiş (K)	Karadat (K)	Karadut (K)	Karadonu (K)
Karakabağaç (K)	Karademir (K)	Karagedik (K)	Karadayı (K)	Karaelli (K)	Karadoru (K)
Karainbeyli (K)	Karadere (B)	Karageyikli (K)	Karadereli (K)	Karaelma (K)	Karadoruk (K)
Karakese (K)	Karadere (K)	Karagöçer (K)	Karadibek (K)	Karadin (K)	Karaelmacı (K)
Karakesek (K)	Karagöl (K)	Karagöllü (K)	Karadirek (B)	Karadulda (K)	Karahüyük (K)
Karakestane (K)	Karagölet (K)	Karagüney (K)	Karadirlik (K)	Karafakılı (K)	Karadigdemir (K)
Karakışla (K)	Karağı (K)	Karagüveç (K)	Karadivan (K)	Karafasil (K)	Karahallı (İ)
Karakışlakçı (K)	Karahacı (K)	Karahacılı (K)	Karadoğan(K)	Karageçit (K)	Karahan (K)
Karakızlar (K)	Karagür (K)	Karagündüz (K)	Karadona (K)	Karagöbek (K)	Karahayit (K)
Karakimse (K)	Karahıdır (K)	Karakazan (K)	Karahoca (K)	Karaincirli (K)	Karakaş (K)
Karakiraz (K)	Karahisar (K)	Karakeçi (B)	Karain (K)	Karakabak (K)	Karakavak (K)
Karakova (K)	Karakadı (K)	Karakeçi (K)	Karainler (K)	Karakaçak (K)	Karakavuk (K)
Karakoyun (K)	Karakale (K)	Karakeçili (B)	Karaisa (K)	Karakamış (K)	Karakamiş (B)
Karakoyunlu (K)	Karakapı (K)	Karakeçili (K)	Karaisalı (İ)	Karalent (K)	Karakaya (K)
Karamanca (K)	Karakılıçlı (K)	Karakocalı (K)	Karakeş (K)	Karakişi (K)	Karakoçlu (K)
Karamandere (K)	Karakıran (K)	Karakoçan (İ)	Karakeşli (K)	Karakoca (K)	Karakolan (K)
Karamankaşı (K)	Karakısık (K)	Karakoçan (K)	Karakıl (K)	Karakoç (K)	Karakolköy (K)
Karamanlar (K)	Karakız (K)	Karakoçlar (K)	Karakılıç (K)	Karakol (K)	Karakollar (K)
Karamukmolla (K)	Karaköse (İ)	Karagoza (K)	Karaköseli(K)	Karakur (K)	Karakusunlar(K)
Karanlıkdere (K)	Karaköse (K)	Karaköçek (K)	Karakulak (B)	Karakurt (B)	Karakuzulu (K)
Karaoğlanlar (K)	Karaköy (B)	Karaköprü (B)	Karakulak (K)	Karakurt (K)	Karaküttük (K)
Karaoğlanlı (B)	Karaköy (K)	Karaköprü (K)	Karakurun (B)	Karakurtlu (K)	Karamağara (B)
Karaoğlanlı (K)	Karaalan (K)	Karalarbaşı (K)	Karakuş (K)	Karalı (K)	Karamağara (K)
Karaoyunca (K)	Karalar (K)	Karaleylek (K)	Karakuşlu (K)	Karalık (K)	Karamanlı (B)
Karasukabaklar (K)	Karakuzu (K)	Karalgazi (K)	Karakuyu (K)	Karallı (K)	Karamanlı (K)
Karataşterziler (K)	Karaman (İ)	Karamüsel (İ)	Karakuz (K)	Karamolla (K)	Karamazak (K)
Karaselendi (K)	Karaman (İl)	Karanar (K)	Karamelik (K)	Karamuk (K)	Karamehmet (K)
Karapürçek (B)	Karaman (K)	Karandere (K)	Karameşe (K)	Karamuklu (K)	Karansil (K)
Karapürçek (K)	Karalımsın (İ)	Karansıl (K)	Karamık (K)	Karaorman (K)	Karansıllı (K)
Karatoprak (B)	Karantı (K)	Karasevinç (K)	Karaoğlak (K)	Karaoğlu (K)	Karaotlak (K)
Karatoprak (K)	Karaoba (K)	Karasoku (K)	Karaoğlan (B)	Karaoluk (K)	Karaova (B)
Karasungur (K)	Karaot (K)	Karapir (K)	Karaoğlan (K)	Karapazar (K)	Karaova (K)
Karayanalak (K)	Karaöz (K)	Karapolat (K)	Karasar (K)	Karapelik (K)	Karaören (K)
Karayaprak (K)	Karapınar (İ)	Karasakal (K)	Karasatı (K)	Karaperçin (K)	Karaseki (K)
Karayaşmak (K)	Karapınar (K)	Karasalkım (K)	Karasavcı (K)	Karatoklu (K)	Karasel (K)
Karayazıcılar (K)	Karasu (İ)	Karateke (K)	Karataş (B)	Karatop (K)	Karaşekir (K)
Karayürekli (K)	Karasu (K)	Karatekeli(K)	Karataş (İ)	Karatuş (K)	Karaşeyh (K)
Karayavşan (K)	Karaşar (B)	Karatekin (K)	Karataş (K)	Karaurgan (B)	Karatavuk (K)
Şebinkarahisar (İ)	Karaşar (K)	Karatepe (K)	Karayağcı (K)	Karaurgan (K)	Karaterzi (K)
Tahtakaradut (K)	Karavelet (K)	Karayayla (K)	Karayahşi(K)	Karayemiş (K)	Karayılan (K)
Yeşilkaraman (K)	Karaveli (K)	Karayazı (İ)	Karayatak (K)	Karayenice (K)	Karayokuş (K)
Karayonca (K)	Karayün (B)	Karsandıklı (K)	Karayün (K)	Kızkaraca (K)	Şarkikarağaç (İ)
Karnikara (K)	Kara Ada (Muğla)		Kara Burun (Muğla)	Karataş Burnu (Adana)	

Kara renk adıyla dağ adları

Kara renk adını içeren üçü sıradağ, yedisi dağ, biri dağ geçidi olmak üzere toplam 11 dağ adı saptanmıştır.

Karanlık Dağ (Giresun)

Kara Güney Dağları (Kırkkale)

Karadağ (Karaman)

Karakuş Dağı (Afyon)

Karaca Dağ (Konya)

Karacadağ (Ş. Urfa)

Karadağlar (Trabzon)

Akçakara Dağı (Muş)

Karagöl Dağları (Tunceli)

Karadağ (Erzincan)

Karabel Geçidi (Van)

Kara renk adıyla su adları

Kara renk adını içeren biri deniz, beşi nehir, üçü göl, üçü baraj, biri körfez, ikisi çay, biri dere olmak üzere toplam 16 su adı saptanmıştır.

Karadeniz	Karataş Gölü (Burdur)	Karasu Nehri (Nevşehir)
Karakaya Baraj Gölü (Diyarbakır)	Karababa Barajı (Ş. Urfa)	Karasu Nehri (Erzurum)
Kara Dere (Balıkesir)	Karaçay Nehri (Erzurum)	Karasu Nehri (Erzincan)
Karaidemir Barajı (Tekirdağ)	Karakuş Çayı (Tokat)	Karasu Çayı (Van)
Karakaya Barajı (Elazığ)	Karaboğaz Gölü (Samsun)	Kara Irmak (Rize)
Karaboğaz Gölü Körfezi (Samsun)		

Kara renk adıyla kişi adları

Kara renk adını içeren 79'u erkek, üçü kız, ikisi hem erkek hem de kız adı olmak üzere toplam 84 kişi adı saptanmıştır.

Başkara (E)	Çalkara (E)	Kara (E)	Karaaslan (E)	Karabay (E)	Karabörü (E)
Baykara (E)	Çankara (E)	Karaabat (E)	Karabağ (E)	Karabet (E)	Karabudun (E)
Beykara (E)	Çaykara (E)	Karaakın (E)	Karabaş (E)	Karabey (E)	Karabuğday(E)
Bozkara (E)	Erenkara (E)	Karaalp (E)	Karabatak (E)	Karaboğa (E)	Karabuğra (E)
Karabulut (E)	Karacakurt (E)	Karaçay (E)	Karadeniz (E)	Karaefe (E)	Karaişık (E)
Karabükey (E)	Karacan (E)	Karaçelik (E)	Karadoğan (E)	Karaer (E)	Karakalpak (E)
Karaca (K/E)	Karacı (E)	Karadağ (E)	Karaduman(E)	Karagöz(K/E)	Karakan (E)
Karacabey (E)	Karaçar (E)	Karademir(E)	Karadut (K)	Karahan (E)	Karakaş (E)
Karakaya (K)	Karaköse (E)	Karakut (E)	Karamut (E)	Karanalp (E)	Karaörs (E)
Karakız (K)	Karakucak (E)	Karakuz (E)	Karamürsel(E)	Karanbay (E)	Karapars (E)
Karakoca (E)	Karakurt (E)	Karaman (E)	Karan (E)	Karaoğlan(E)	Karasal (E)
Karakoç (E)	Karakuş (E)	Karata (E)	Karatün (E)	Karaoğuz (E)	Karasu (E)
Karasungur(E)	Karaşın (E)	Karatan (E)	Karayağız (E)	Taykara (E)	Karatay (E)
Karasüyek (E)	Karamık/Karamuk (E)	Karataş (E)	Karayel (E)	Uçkara (E)	Karatekin (E)

Ak

Taranan kaynaklarda ak renk adını içeren 292'si yer, 19'u dağ, 17'si su ve 188'i kişi adı olmak üzere toplam 516 özel ad saptanmıştır. Ak renk adı ile türetilen özel adların aşağıda verilmektedir.

Ak renk adıyla yer (Toponymy) adları

Burada ak renk adının ağ biçimi ve yapım ek almış biçimleri de listeye dahil edilmiştir. Türkiye sınırları içinde ak renk adını içeren tek il, Aksaray'dır. Ak renk adını içeren onu ilçe, yirmi dördü belde, yüz elli altısı köy ve biri ova olmak üzere 292 adet yer adı vardır. Bunlar aşağıda verilmektedir.

Aksaray (İl)	Aksaray Ovası	Akhisar (İ)	Akyazı (İ)	Akçadağ (İ)	Akçakoca (İ)
Akseki (İ)	Akdağmadeni (İ)	Akçakale (İ)	Akşehir (İ)	Akseki (İ)	Akçaabat (İ)
Akpazar (B)	Akyaka (B)	Aktuzla (B)	Aksakal (B)	Akyurt (B)	Akçakışla (B)
Akdağ (B)	Ağlı (B)	Aksu (B)	Akdemir (B)	Akpınar (B)	Akziyaret (B)
Akkuş (B)	Akçakent (B)	Akköy (B)	Akkaya (B)	Akmeşe (B)	Akşar (B)
Akçaova (B)	Akçasır (B)	Akçay (B)	Akçapınar (B)	Akkışla (B)	Akören (B)
Ağcakeçi (K)	Akçabudak (K)	Akbaba (K)	Akbenli (K)	Akbuğday (K)	Ağcın (K)
Ağcakeçili(K)	Akçakoyunlu (K)	Akbağ (K)	Akbıyık (K)	Akbulak (K)	Akçaköy (K)
Ağcakent (K)	Akçasusurluk (K)	Akbağlık (K)	Akbıyıklar (K)	Akbulgur (K)	Akçakuşak(K)
Ağcakesek(K)	Ağmusa (K)	Akballı (K)	Akbıyıklı (K)	Akbulut (K)	Akçakuzu (K)
Akburç (K)	Ağcakoca (K)	Akçabeyli (K)	Akçaçalar (K)	Akbilek (K)	Akçalören (K)
Akburun (K)	Akçaalan (K)	Ağcil (K)	Akçaçalı (K)	Akçadam (K)	Ağcakaya (K)
Akbük (K)	Akçaavlu (K)	Akçaburç (K)	Akçaçalıuşağı (K)	Akçadere (K)	Akçaova (K)
Akça (K)	Akçabağlar (K)	Akçabük (K)	Akçaçam (K)	Akçagedik (K)	Akçaören (K)
Akyüz (K)	Akçabey (K)	Akçaçal (K)	Akçaçay (K)	Akçagil (K)	Akbelenli (K)
Akçagöze (K)	Akçağün(K)	Akçainiş (K)	Akçakamış (K)	Akçakaya (K)	Akçapınar (K)
Akçagül (K)	Akçağüney (K)	Ağşar (K)	Akçakavak (K)	Akçakaynak(K)	Akçasaz (K)
Akçakeçili(K)	Ağcamahmut (K)	Akçakent (K)	Akçakese (K)	Akçakısrak (K)	Ağcağüney (K)
Akçasır (K)	Akçasöğüt (K)	Ağcalı (K)	Akçataş (K)	Akbudak (K)	Akamber (K)
Akçasoku (K)	Akçasu (K)	Akçatarla (K)	Akçatepe (K)	Akçatoprak(K)	Akçay (K)
Akçevre (K)	Akçiçek (K)	Akçiğdem(K)	Akçir (K)	Akçiriş (K)	Akçörtlen(K)
Akçayar (K)	Akçayazı (K)	Akçayır (K)	Akçayurt (K)	Akçeltik (K)	Akçenger (K)
Akçukur (K)	Akçakışla (K)	Akdağ (K)	Akdama (K)	Akdamar (K)	Akdana (K)

Ağcaalan (K)	Akdeğirmen (K)	Akdede (K)	Akbayır (K)	Akdamla (K)	Akdarı (K)
Akdere (K)	Akdemir (K)	Akdik (K)	Akdoğan (K)	Akdiken (K)	Akdilek (K)
Akdiz (K)	Akdizgin (K)	Akdoğan (K)	Akdoğan (K)	Akdoğu (K)	Akdoğru (K)
Akduman (K)	Akgedik (K)	Akgöze (K)	Akhoca (K)	Akkaynak (K)	Akkinlar (K)
Akduran (K)	Akgelin (K)	Akgümüş (K)	Akin (K)	Akkeçi (K)	Akkırac (K)
Akdurmuş(K)	Akgöl (K)	Akgün (K)	Akkavak (K)	Akkeçili (K)	Akçatı (K)
Akdüven (K)	Akgömlek (K)	Akgüney (K)	Akbelen (K)	Akkese (K)	Akkişla (K)
Akgeçit (K)	Akgöz (K)	Ağören (K)	Akkaya (K)	Akkılıç (K)	Akkipri (K)
Akkoca (K)	Akkovanlı (K)	Akalan (K)	Akkuş (K)	Akbucak (K)	Akçakoyun(K)
Akkocalı (K)	Akkoyunlu (K)	Akköy (K)	Akkuyu (K)	Akoba (K)	Akören (K)
Akkoç (K)	Akkoz (K)	Akkum (K)	Akkuzulu (K)	Akocak (K)	Akboğaz (K)
Akkonak (K)	Akköprü (K)	Ağcaören (K)	Aklar (K)	Akoluk (K)	Akpınar (K)
Akkoşan (K)	Akköse (K)	Akbinek (K)	Akmanlar (K)	Akova (K)	Akpınarlı (K)
Akörü (K)	Akörençarşak(K)	Akpazar (K)	Akörensöküler(K)	Akbaşlar (K)	Aksaçlı (K)
Akbaşak (K)	Akörenkişla (K)	Aksığın (K)	Akpınarbeleni (K)	Aksakal (K)	Aksal (K)
Ağarı (K)	Aksaz (K)	Aksicim (K)	Akağaç (K)	Aksungur (K)	Aksütlü (K)
Akseki (K)	Aksoy (K)	Aksinir (K)	Aksu (K)	Aksutekke (K)	Akçakonak (K)
Ağartı (K)	Aksöğüt (K)	Aksorguç (K)	Aksular (K)	Aksüt (K)	Akşar (K)
Ağaylı (K)	Aktaş (K)	Aktepe (K)	Aktulga (K)	Ağyazı (K)	Ağcalar (K)
Akşinik (K)	Aktaşkurtlar (K)	Aktoprak (K)	Aktuluk (K)	Aktuzla (K)	Akyaka (K)
Aktarla (K)	Aktaştekte (K)	Aktuğlu (K)	Aktutan (K)	Akuşığı (K)	Akyamaç (K)
Akyapı (K)	Akyarma (K)	Akbaş (K)	Akyemiş (K)	Akyokuş (K)	Akyumak (K)
Akyaparak (K)	Akyayık (K)	Akyazı (K)	Akyer (K)	Akyol (K)	Akboğa (K)
Akyar (K)	Akyayla (K)	Akyele (K)	Akyıldız (K)	Akyola (K)	Akyurt (K)
Akyuva (K)	Akyünlü (K)	Kirliakça (K)	Akyokuşkavağı(K)	Akyürek (K)	Akçakoca (K)
Kanlıkat (K)	Eskiakören (K)	Ağcakoyun(K)	Eskiakcaalan (K)		

Kara renk adıyla dağ adları

Kara renk adını içeren üçü sıradağ, yedisi dağ, biri dağ geçidi olmak üzere toplam 11 dağ adı saptanmıştır.

Karanlık Dağ (Giresun)	Karaca Dağ (Konya)	Karagöl Dağları (Tunceli)
Kara Güney Dağları (Kırıkkale)	Karacadağ (Ş. Urfa)	Karadağ (Erzincan)
Karadağ (Karaman)	Karadağlar (Trabzon)	Karabel Geçidi (Van)
Karakuş Dağı (Afyon)	Akçakara Dağı (Muş)	

Kara renk adıyla su adları

Kara renk adını içeren biri deniz, beşi nehir, üçü göl, üçü baraj, biri körfez, ikisi çay, biri dere olmak üzere toplam 16 su adı saptanmıştır.

Karadeniz	Karataş Gölü (Burdur)	Karasu Nehri (Nevşehir)
Karakaya Baraj Gölü (Diyarbakır)	Karababa Barajı (Ş. Urfa)	Karasu Nehri (Erzurum)
Kara Dere (Balıkesir)	Karaçay Nehri (Erzurum)	Karasu Nehri (Erzincan)
Karaidemir Barajı (Tekirdağ)	Karakuş Çayı (Tokat)	Karasu Çayı (Van)
Karakaya Barajı (Elazığ)	Karaboğaz Gölü (Samsun)	Kara Irmak (Rize)
Karaboğaz Gölü Körfezi (Samsun)		

Kara renk adıyla kişi adları

Kara renk adını içeren 79'u erkek, üçü kız, ikisi hem erkek hem de kız adı olmak üzere toplam 84 kişi adı saptanmıştır.

Başkara (E)	Çalkara (E)	Kara (E)	Karaaslan (E)	Karabay (E)	Karabörü (E)
Baykara (E)	Çankara (E)	Karaabat (E)	Karabağ (E)	Karabet (E)	Karabudun (E)
Beykara (E)	Çaykara (E)	Karaakin (E)	Karabaş (E)	Karabey (E)	Karabuğday(E)
Bozkara (E)	Erenkara (E)	Karaalp (E)	Karabatak (E)	Karaboğa (E)	Karabuğra (E)
Karabulut (E)	Karacakurt (E)	Karaçay (E)	Karadeniz (E)	Karaefe (E)	Karaşık (E)
Karabükey (E)	Karacan (E)	Karaçelik (E)	Karadoğan (E)	Karaer (E)	Karakalpak (E)
Karaca (K/E)	Karacı (E)	Karadağ (E)	Karaduman(E)	Karagöz(K/E)	Karakan (E)
Karacabey (E)	Karaçar (E)	Karademir(E)	Karadut (K)	Karahan (E)	Karakaş (E)
Karakaya (K)	Karaköse (E)	Karakut (E)	Karamut (E)	Karanalp (E)	Karaörs (E)
Karakız (K)	Karakucak (E)	Karakuz (E)	Karamürsel(E)	Karanbay (E)	Karapars (E)

Karakoca (E)	Karakurt (E)	Karaman (E)	Karan (E)	Karaoğlan(E)	Karasal (E)
Karakoç (E)	Karakuş (E)	Karata (E)	Karatün (E)	Karaoğuz (E)	Karasu (E)
Karasungur(E)	Karaşın (E)	Karatan (E)	Karayağız (E)	Taykara (E)	Karatay (E)
Karasüyek (E)	Karamık/Karamuk (E)	Karataş (E)	Karayel (E)	Uçkara (E)	Karatekin (E)

Ak

Taranan kaynaklarda ak renk adını içeren 292'si yer, 19'u dağ, 17'si su ve 188'i kişi adı olmak üzere toplam 516 özel ad saptanmıştır. Ak renk adı ile türetilen özel adların aşığıda verilmektedir.

Ak renk adıyla yer (Toponymy) adları

Burada ak renk adının ağ biçimi ve yapım ek almış biçimleri de listeye dahil edilmiştir. Türkiye sınırları içinde ak renk adını içeren tek il, Aksaray'dır. Ak renk adını içeren onu ilçe, yirmi dördü belde, yüz elli altısı köy ve biri ova olmak üzere 292 adet yer adı vardır. Bunlar aşığıda verilmektedir.

Aksaray (İl)	Aksaray Ovası	Akhisar (İ)	Akyazı (İ)	Akçadağ (İ)	Akçakoca (İ)
Akseki (İ)	Akdağmadeni (İ)	Akçakale (İ)	Akşehir (İ)	Akseki (İ)	Akçaabat (İ)
Akpazar (B)	Akyaka (B)	Aktuzla (B)	Aksakal (B)	Akyurt (B)	Akçakışla (B)
Akdağ (B)	Ağlı (B)	Aksu (B)	Akdemir (B)	Akpınar (B)	Akziyaret (B)
Akkuş (B)	Akçakent (B)	Akköy (B)	Akkaya (B)	Akmeşe (B)	Akşar (B)
Akçaova (B)	Akçasır (B)	Akçay (B)	Akçapınar (B)	Akkışla (B)	Akören (B)
Ağcakeçi (K)	Akçabudak (K)	Akbaba (K)	Akbenli (K)	Akbuğday (K)	Ağcın (K)
Ağcakeçili(K)	Akçakoyunlu (K)	Akbağ (K)	Akbıyık (K)	Akbulak (K)	Akçaköy (K)
Ağcakent (K)	Akçasusurluk (K)	Akbağlık (K)	Akbıyıklar (K)	Akbulgur (K)	Akçakuşak(K)
Ağcakesek(K)	Ağmusa (K)	Akballı (K)	Akbıyıklı (K)	Akbulut (K)	Akçakuzu (K)
Akburç (K)	Ağcakoca (K)	Akçabeyli (K)	Akçaçalar (K)	Akbilek (K)	Akçalören (K)
Akburun (K)	Akçaalan (K)	Ağcıl (K)	Akçaçalı (K)	Akçadam (K)	Ağcakaya (K)
Akbük (K)	Akçaavlu (K)	Akçaburç (K)	Akçaçalıuşağı (K)	Akçadere (K)	Akçaova (K)
Akça (K)	Akçabağlar (K)	Akçabük (K)	Akçaçam (K)	Akçagedik (K)	Akçaören (K)
Akyüz (K)	Akçabey (K)	Akçaçal (K)	Akçaçay (K)	Akçagil (K)	Akbelenli (K)
Akçağöze (K)	Akçağün(K)	Akçainiş (K)	Akçakamış (K)	Akçakaya (K)	Akçapınar (K)
Akçağül (K)	Akçağüney (K)	Ağşar (K)	Akçakavak (K)	Akçakaynak(K)	Akçasaz (K)
Akçakeçili(K)	Ağcamahmut (K)	Akçakent (K)	Akçakese (K)	Akçakısırak (K)	Ağcağüney (K)
Akçasır (K)	Akçasöğüt (K)	Ağcalı (K)	Akçataş (K)	Akbudak (K)	Akamber (K)
Akçasoku (K)	Akçasu (K)	Akçatarla (K)	Akçatepe (K)	Akçatoprak(K)	Akçay (K)
Akçevre (K)	Akçiçek (K)	Akçiğdem(K)	Akçir (K)	Akçiriş (K)	Akçörtlen(K)
Akçayar (K)	Akçayazı (K)	Akçayır (K)	Akçayurt (K)	Akçeltik (K)	Akçenger (K)
Akçukur (K)	Akçakışla (K)	Akdağ (K)	Akdam (K)	Akdamar (K)	Akdana (K)
Ağcaalan (K)	Akdeğirmen (K)	Akdede (K)	Akbayır (K)	Akdamlı (K)	Akdarı (K)
Akdere (K)	Akdemir (K)	Akdik (K)	Akdoğantekke (K)	Akdiken (K)	Akdilek (K)
Akdiz (K)	Akdizgin (K)	Akdoğan (K)	Akdoğmuş (K)	Akdoğu (K)	Akdruk (K)
Akduman (K)	Akgedik (K)	Akgöze (K)	Akhoca (K)	Akkaynak (K)	Akkınlar (K)
Akduran (K)	Akgelin (K)	Akgümüş (K)	Akin (K)	Akkeçi (K)	Akkıraç (K)
Akdurmuş(K)	Akgöl (K)	Akgün (K)	Akkavak (K)	Akkeçili (K)	Akçatı (K)
Akdüven (K)	Akgömlük (K)	Akğüney (K)	Akbelen (K)	Akkese (K)	Akkişla (K)
Akgeçit (K)	Akgöz (K)	Ağören (K)	Akkaya (K)	Akkılıç (K)	Akkirpi (K)
Akkoca (K)	Akkovanlı (K)	Akalan (K)	Akkuş (K)	Akbucak (K)	Akçakoyun(K)
Akkocalı (K)	Akkoyunlu (K)	Akköy (K)	Akkuyu (K)	Akoba (K)	Akören (K)
Akkoç (K)	Akkoz (K)	Akkum (K)	Akkuzulu (K)	Akocak (K)	Akboğaz (K)
Akkonak (K)	Akköprü (K)	Ağcaören (K)	Aklar (K)	Akoluk (K)	Akpınar (K)
Akkoşan (K)	Akköse (K)	Akbinek (K)	Akmanlar (K)	Akova (K)	Akpınarlı (K)
Akörü (K)	Akörençarşak(K)	Akpazar (K)	Akörensöküleri(K)	Akbaşlar (K)	Aksaçlı (K)
Akbaşak (K)	Akörenkişla (K)	Aksiğın (K)	Akpınarbeleni (K)	Aksakal (K)	Aksal (K)
Ağarı (K)	Aksaz (K)	Aksicim (K)	Akağaç (K)	Aksungur (K)	Aksütlü (K)
Akseki (K)	Aksuy (K)	Aksinir (K)	Aksu (K)	Aksutekke (K)	Akçakonak (K)
Ağartı (K)	Aksöğüt (K)	Aksorguç (K)	Aksular (K)	Aksüt (K)	Akşar (K)
Ağaylı (K)	Aktaş (K)	Aktepe (K)	Aktulga (K)	Ağyazı (K)	Ağcalar (K)
Akşinik (K)	Aktaşkurtlar (K)	Aktoprak (K)	Aktuluk (K)	Aktuzla (K)	Akyaka (K)
Aktarla (K)	Aktaştekke (K)	Aktuğlu (K)	Aktutan (K)	Akuşağı (K)	Akyamaç (K)
Akyapı (K)	Akyarma (K)	Akbaş (K)	Akyemiş (K)	Akyokuş (K)	Akyumak (K)
Akyaparak (K)	Akyayık (K)	Akyazı (K)	Akyer (K)	Akyol (K)	Akboğa (K)
Akyar (K)	Akyayla (K)	Akyale (K)	Akyıldız (K)	Akyola (K)	Akyurt (K)
Akyuva (K)	Akyünlü (K)	Kirliakça (K)	Akyokuşkavağı(K)	Akyürek (K)	Akçakoca (K)
Kanlıkat (K)	Eskiakören (K)	Ağcakoyun(K)	Eskiakçaalan (K)		

Ak renk adıyla dağ (Horonymy) adları

Türkiye sınırları içinde ak renk adını içeren 19 dağ ve tepe adı saptanmıştır. Bunlardan dördü sıradağdır.

Akçalı Dağları (İçel Antalya arası)	Ak Dağları (Yozgat-Sivas arası)	Akinek Dağı (Adana)
Akdağ Tepesi (Trabzon)	Akçakoca Dağları (Sakarya)	Aktaş Tepesi (Aydın)
Akbaba Dağları (Erzurum)	Akdoğan Dağı (Muş)	Akdağ (Denizli)
Akdağlar (Diyarbakır)	Akdağ (Aydın)	Akdağ (İzmir)
Akdağlar (Antalya)	Akdağ (Adıyaman)	Akdağ (Amasya)
Akdağ (Muğla)	Akdağ (Kütahya)	Akdağ (Erzurum)
Akçakara Dağı (Muş)		

Ak renk adıyla su (Hydronymy) adları

Türkiye sınırları içinde; ak renk adını içeren biri deniz, dokuzu göl, dördü çay, ikisi nehir, biri dere olmak üzere toplam 17 su adı saptanmıştır.

Akdeniz	Akgöl (Sakarya)	Aksu Çayı (Antalya)	Aktaş Deresi (Kumburgaz)
Akşehir Gölü (Konya)	Akgöl (Konya)	Akçay (Denizli)	Akyayan Gölü (Adana)
Aktaş Gölü (Ardahan)	Akgöl (Burdur)	Akyatan Gölü (Adana)	Akdoğan Gölü (Muş)
Akçay (Van)	Akçay (Aydın)	Aktaş Gölü (Ardahan)	Aksu Nehri (Giresun)
Aksu Nehri (Maraş)			

Ak renk adıyla kişi (Anthroponymy) adları

Türk Dil Kurumu'nun Kişi Adları Sözlüğü'nde ak renk adıyla türetilmiş toplam 188 kişi adı bulunmaktadır. Bunlardan yirmi biri kız, yüz kırk altısı erkek, yirmi biri hem kız hem de erkekler için ortak addır. Bu adlarda ak renk adı "parlak, ışıklı, aydınlık; namuslu, beyaz" anlamlarıyla kullanılmıştır.

Ak (K)	Akal (E)	Akasma (E)	Akbal (K/E)	Akbayar (E)	Akbora (E)
Akabatur (E)	Akalan (E)	Akata (E)	Akbaran (E)	Akbek/Akbey (E)	Akboy (E)
Akabay (E)	Akalin (K/E)	Akatay (E)	Akbaş (E)	Akbel/Akbil (E)	Akbörü (E)
Akad (E)	Akalp (E)	Akay (K/E)	Akbaşak (K/E)	Akbet (E)	Akбудun (E)
Akadlı (E)	Akaltan (E)	Akaydın (E)	Akbatu (E)	Akbilge (E)	Akbuğ (E)
Akağan (E)	Akant (E)	Akbacı (K)	Akbay (E)	Akboğa (E)	Akbulut (E)
Akburak (E)	Akcivan (E)	Akçakan (E)	Akçalı (E)	Akçer (E)	Akçit (E)
Akburç (E)	Akça (K/E)	Akçakaya (E)	Akçam (E)	Akçığır (E)	Akçora (E)
Akburçak(E)	Akçabay (E)	Akçakıl (E)	Akçan (E)	Akçıl (K)	Akdağ (E)
Akcan (K/E)	Akçael (K/E)	Akçakoca (E)	Akçasu (K/E)	Akçınar (E)	Akdal (E)
Akcebe (E)	Akçagül (K)	Akçal (E)	Akçay (E)	Akçiçek (K)	Akdamar (E)
Akdeniz (E)	Akdoğan (E)	Akdoru (E)	Akgül (K)	Aker (E)	Akgil (E)
Akdik (E)	Akdoğdu (E)	Akdoruk (E)	Akgün (E)	Akerin (E)	Akgiray (E)
Akdiken (E)	Akdoğmuş (E)	Akdöl (E)	Akgündüz (E)	Akerman (E)	Akgöl (E)
Akdil (E)	Akdoğu (E)	Akduman (E)	Akgüner (E)	Akersan (E)	Akgöze (E)
Akdoğ (E)	Akdora (E)	Akel (E)	Akdurmuş (E)	Akersoy (E)	Akgüç (E)
Akinci (K)	Akkan (E)	Akkemik (E)	Akgüneş (K/E)	Akkuş (E)	Akmaner (E)
Akkadın (K)	Akkar (K)	Akkerman (E)	Akgüngör (K/E)	Akkutlu (K)	Akmaral (K)
Akhan (E)	Akkaş (E)	Akkılıç (E)	Akkor (E)	Akkuyuş (E)	Akmeriç (E)
Akhanım (K)	Akkaya (E)	Akkın (E)	Akköz (E)	Akman (E)	Aknur (K)
Akhun (E)	Akkaynak (E)	Akkız (K)	Akkurt (E)	Akmanalp (E)	Akol (K)
Akozan (E)	Aksunar (E)	Aksoy (K/E)	Akipek/Akyipek (K)	Aksal (E)	Aksen (K)
Akönder (E)	Aksuner (E)	Aksöğüt (E)	Akpınar (K/E)	Aksan (E)	Akser (E)
Akören (E)	Aksungur (E)	Aksu (K/E)	Akpolat /Akpulat(E)	Aksarı (K)	Akses (K/E)
Aköz (E)	Aksülün (K)	Aksun (E)	Akşın (E)	Aksay (E)	Akseven (K)
Akpay (E)	Aksüyek (K/E)	Aksuna (K)	Akşit (E)	Aksel (K/E)	Aksın (K/E)
Aktaş (K/E)	Aktekin (E)	Akyürek (E)	Akyıldız (K/E)	Aktunç (E)	Gürak (E)
Aktalay (E)	Aktolga (E)	Akyüz (E)	Akyiğit (E)	Aktün (E)	Özak (E)
Aktan (E)	Aktolun (E)	Erakalın (E)	Akyol (E)	Aktürk (E)	Özakay (E)
Aktaş (E)	Aktuğ (E)	Eraksan (E)	Akyön (E)	Akün (K/E)	Özaktuğ (E)
Aktay (E)	Aktuna (K/E)	Günak (E)	Akyurt (E)	Aküal (E)	Özüak (E)
Yüzüak (E)	Akdemir/Aktemür/Aktimur (E)				

Gök

Gök renk adını içeren 137'si yer, biri dağ, sekizi su, 93'ü kişi adı olmak üzere toplam 239 özel ad saptanmıştır. Bu adlara gök renk adının göğ ve kök biçimleri de dahil edilmiştir.

Gök renk adıyla yer adları

Gök renk adını içeren toplam 137 yer adı saptanmıştır. Bunlardan 120'si köy, 14'ü belde, biri ilçe, biri ada ve biri de vadidir.

Göksu Vadisi	Gökçeada (A)	Göksun (İ)	Gökçedağ (B)	Göktaş (B)	Göktepe (B)
Gökçeören (B)	Göksu (B)	Gökoğlan (B)	Gökdere (B)	Gökçeyazı (B)	Gökçebey (B)
Gökçesu (B)	Gökçeli (B)	Gökçen (B)	Gökçeağaç(B)	Gökdere (B)	Gökçebel (K)
Gökbüvet (K)	Gökçay (K)	Gökçe (K)	Gökçam (K)	Gökçebağ (K)	Gökçebelen (K)
Gökçalı (K)	Gökçayır (K)	Gökçeağaç (K)	Gökçealan (K)	Gökçebayır (K)	Gökbudak (K)
Gökçeboğaz (K)	Gökçecat (K)	Gökçedam (K)	Gökçedüz (K)	Gökçeinek (K)	Gökçekaya (K)
Gökçebük (K)	Gökçedağ(K)	Gökçedere (K)	Gökçegöz (K)	Gökçekanat (K)	Gökçekaynak(K)
Gökçeçakmak (K)	Gökçekaş (K)	Gökçedoğan(K)	Gökçegüney(K)	Gökçeayva (K)	Gökçekent (K)
Gökçeharman (K)	Gökçeler (K)	Gökçeköy (K)	Gökçeseki (K)	Gökçekıran (K)	Gökçekonak (K)
Gökçehüyük (K)	Gökçeli (K)	Gökçekuyu (K)	Gökçesu (K)	Gökçekısıık (K)	Gökçekoru (K)
Çaygökpinar(K)	Göğem (K)	Gökçeağıl (K)	Gökay (K)	Gökçekişla (K)	Gökçeoba (K)
Gökçeören (K)	Gökçevre (K)	Gökçepelit (K)	Gökçeoğlu (K)	Gökçeyaka(K)	Gökçeyazı (K)
Gögebakan (K)	Gökçetaş (K)	Gökçepınar (K)	Gökçeoluk (K)	Gökçetepe (K)	Gökben (K)
Gökçöz (K)	Gökdağ (K)	Gökçesaray (K)	Gökçeovacık(K)	Gökçeterek (K)	Gökçeyol (K)
Gökçepayam (K)	Gökçimen(K)	Gökçeyamaç(K)	Gökbük (K)	Gökgöl (K)	Gökhüyük (K)
Gökçetabaklar(K)	Gökçukur (K)	Gökçeyurt (K)	Gökdoğan (K)	Gökgöz (K)	Gökiniş (K)
Gökçetoprak (K)	Gökdere (K)	Gökbahçe (K)	Gökgedik (K)	Gökgözler (K)	Gökkaya (K)
Gökçetorlaklar(K)	Gökova (K)	Gökbel (K)	Gökkuşağı (K)	Gökpinar (K)	Gökkiriş (K)
Gökvelioğlu (K)	Gökören (K)	Gökoğlu (K)	Gökmenler (K)	Gökseki (K)	Gökköy (K)
Gökyaka (K)	Gököz (K)	Gökomez (K)	Gökoğlan (K)	Göksel (K)	Gökköyler (K)
Gökyurt (K)	Göksu (K)	Göksün (K)	Gökalan (K)	Göktarla (K)	Göktepe (K)
Küçükgökçeli (K)	Gökbez (K)	Göksüncük (K)	Göktürk (K)	Göktaş (K)	Gökbelen (K)
Göktöme (K)	Gökagaç (K)	Gökkuşağı (K)	Göksüncük (K)	Gökçeiçi (K)	

Gök renk adıyla dağ adları

Gök renk adını içeren bir dağ adı saptanmıştır.

Gök Tepe (Kastamonu)

Gök renk adıyla su adları

Gök renk adını içeren ikisi baraj, üçü nehir, biri körfez, biri çay, biri göl olmak üzere toplam sekiz su adı saptanmıştır.

Gökçekaya Barajı (Ankara)	Gökpinar Nehri (Eskişehir)	Gökçeler Barajı (Muğla)
Gökhisar Gölü (Burdur)	Gökova Körfezi (Muğla)	Göksu Nehri (Mersin)
Gökırmak Nehri (Kastamonu)	Göksu Çayı (Bursa)	

Gök renk adıyla kişi adları

Gök renk adını içeren 10'u kız, 66'sı erkek, 17'si hem kız hem erkek adı olmak üzere toplam 93 kişi adı saptanmıştır.

Aygök (K)	Gögen (E)	Gökay (K/E)	Gökbel (E)	Gökbey (E)	Gökbudun (E)
Ergök (E)	Gөгüş (E)	Gökbaran (E)	Gökbelen(E)	Gökbora (E)	Gökbulut (E)
Ergökmen (E)	Gök (K)	Gökbay (E)	Gökben (K)	Gökbörü (E)	Gökcan (E)
Göğem (K/E)	Gökalp (E)	Gökbayrak (E)	Gökberk (E)	Gökbudak (E)	Gökçen (K/E)
Gökçe (K/E)	Gökçel (K/E)	Gökçebey (E)	Gökçil (E)	Gökdal (E)	Gökel (E)
Gökçebala (E)	Gökçem (K)	Gökçeer/Gökçer(E)	Gökçin(K/E)	Gökdemir (E)	Göken (E)
Gökçebalan (E)	Gökçen (K/E)	Gökçek (K/E)	Gökçül (E)	Gökdeniz (E)	Göker (E)

Gökçebel (E)	Gökçesu (E)	Gökduman (K)	Gökçün (E)	Gökdoğan (E)	Gökgöl (E)
Göksel (K/E)	Gökmenalp (E)	Göksenin (E)	Gökhan (E)	Göknur (K/E)	Gökmete (E)
Gökselen (K)	Gökmener (E)	Gökser (E)	Gökhun (E)	Gökperi (K)	Göknel (E)
Göksen (K/E)	Göksaltuk (E)	Göksev (K/E)	Gökmen (E)	Göksal (K/E)	Göknil (E)
Gökseven (E)	Gökşan (K)	Göktalay (E)	Göksan (E)	Göktay (E)	Göksoy (E)
Göksever (E)	Gökşen (K/E)	Göktan (E)	Göksav (E)	Gökten (E)	Göksu (K/E)
Göksun (K/E)	Gökşin (K/E)	Göktaş (E)	Göksay (E)	Göktöre (E)	Göktuğ (E)
Göktulga (E)	Göktunç (E)	Kökşin (E)	Gökyay (E)	Kök (E)	Nurgök (K)
Göktuna (E)	Göktürk (E)	Köktürk (E)			

Sarı

Sarı renk adını içeren özel adlarda saru biçimi de adlara dahil edilmiştir. Sarı renk adını içeren 191'i yer, üçü su, 23'ü kişi adı olmak üzere toplam 217 özel ad saptanmıştır.

Sarı renk adını içeren yer adları

Sarı renk adını içeren altısı ilçe, sekizi belde, biri yayla, bir plato, 179'u köy olmak üzere 191 yer adı saptanmıştır.

Sarıkamış (İ)	Sarıgöl (İ)	Sarıkaya (İ)	Saruhanlı (İ)	Sarıoğlan (İ)	Sarıcakaya (İ)
Sarıyer (İ)	Sarısu (B)	Sarıgerme (B)	Sarıkavak (B)	Sarıkonak (B)	Sarıbuğday (B)
Sarıbeyler (B)	Sarıgöl (B)	Sarıköy (B)	Sarıbaşak (K)	Sarıcalı (K)	Sarıçayır (K)
Sarıdeğirmen (K)	Sarıalan (K)	Sarıbeyler (K)	Sarıbayır (K)	Sarıcaova (K)	Sarıçevre (K)
Sarıdarı (K)	Sarıyazak (K)	Sarıbeyli (K)	Sarıbelen (K)	Sarıcasu (K)	Sarıçiçek (K)
Sarıdüz (K)	Sarıaydın (K)	Sarıbıyık (K)	Sarıcan (K)	Sarıdavut (K)	Sarıçimen (K)
Sarıerik (K)	Sarıbey (K)	Sarıboğa (K)	Sarıçal (K)	Sarıdayı (K)	Sarıçoban (K)
Sarıfasıl (K)	Sarıbük (K)	Sarıbudak (K)	Sarıçalı (K)	Sarıdemir (K)	Sarıçökek (K)
Sarıfatma (K)	Sarıca (K)	Sarıbulak (K)	Sarıçam (K)	Sarıderesi (K)	Sarıçubuk (K)
Sarıdanışment (K)	Sarıbaba (K)	Sarıcailyas (K)	Sarıdallı (K)	Sarıdibek (K)	Sarıçukur (K)
Sarıdana (K)	Sarıdere (K)	Sarıcaoğlu (K)	Sarıdam (K)	Sarıdoğan (K)	Sarıfakılar (K)
Sarıbrahimli (K)	Sarıgazel (K)	Sarıgümüş (K)	Sarıhacılar (K)	Sarıharman (K)	Sarıhan (K)
Sarımahmutlu (K)	Sarıgazi (K)	Sarıgün (K)	Sarıhacılı (K)	Sarıhasan (K)	Sarıhıdır (K)
Sarımehmetler (K)	Sarıgöl (K)	Sarıgüney (K)	Sarıhalil (K)	Sarıhasanlı (K)	Sarıhuğlar (K)
Sarımehmetli (K)	Sarıgöze (K)	Sarıgüzel (K)	Sarıhamzalı (K)	Sarıkabak (K)	Sarıhüyük (K)
Sarımustafalar (K)	Sarıgül (K)	Sarıhacı (K)	Sarıkavak (K)	Sarıkadı (K)	Sarışık (K)
Sarımollalı (K)	Sarılar (K)	Sarıkadılar (K)	Sarıkaya (K)	Sarıkeçili (K)	Sarıkoç (K)
Sarınasuhlar (K)	Sarılı (K)	Sarıkamış (K)	Sarıkayalar (K)	Sarıkız (K)	Sarıkonak (K)
Sarınören (K)	Sarıkoz (K)	Sarıkaşık (K)	Sarımehmet (K)	Sarıkızlı (K)	Sarıkoyak (K)
Sarısüleyman (K)	Sarıköy (K)	Sarıömer (K)	Sarıoğlan (K)	Sarıpolat (K)	Sarıseki (K)
Sarıtanışmanlı (K)	Sarıkum (K)	Sarıömerli (K)	Sarıoğlu (K)	Sarısalkım (K)	Sarısığırlı (K)
Sarısipahiler (K)	Sarımazı (K)	Sarıören (K)	Sarıot (K)	Sarısaltık (K)	Sarısırat (K)
Sarıyaprak (K)	Sarımeşe (K)	Sarıkuşak (K)	Sarıova (K)	Sarısaman (K)	Sarısögüt (K)
Sarıyatak (K)	Sarıoba (K)	Sarıkürklü (K)	Sarıpınar (K)	Sarısaz (K)	Sarısungur (K)
Sarıyayla (K)	Sarıveli (K)	Sarıtarla (K)	Sarısu (K)	Sarıtepe (K)	Sarıtosun (K)
Sarıyazma (K)	Sarıyaka (K)	Sarıtaş (K)	Sarısuvat (K)	Sarıtopallı (K)	Sarıyakup (K)
Türkmensarılar (K)	Sarıyar (K)	Sarıtekke (K)	Sarışeyh (K)	Sarıtoprak (K)	Sarıyamaç (K)
Eskisarıbey (K)	Saruhanlı (K)	Sarıyer (K)	Sarıyusuf (K)	Sarıcakır (K)	Sarıağıl (K)
Ortasarıbez (K)	Çamsarı (K)	Sarıyonca (K)	Saruhan (K)	Sarıçavuş (K)	Sarıçanak (K)
Çiftlikсарıca (K)	Sarıaliler (K)	Sarıyurt (K)	Saruhanlar (K)	Sarıağaççayı (K)	Sarıabat (K)
Baltasarılar (K)	Sarıabdal (K)	Sarıahmetler (K)	Sarıbahçe (K)	Sarıcaalı (K)	Sarıabalı (K)
Sarıbalta (K)	Sarıdal (K)	Sarıağaç (K)	Sarıçiçek Platosu (Tunceli)	Sarıçiçek Yaylası (Tunceli)	

Sarı renk adını içeren su adları

Sarı renk adını içeren biri baraj, biri göl, biri çay olmak üzere toplam üç su adı saptanmıştır.

Sarılık Gölü (Samsun)

Sarıyar Barajı (Ankara)

Sarı Çay (Çanakale)

Bozburun(Bur.)	Bozcaada (A)	Bozbaba (A)	Bozok Platosu	Bozcaada (İ)	Bozkır (İ)
Bozüyük(İ)	Bozdoğan (İ)	Bozkurt (İ)	Bozova (İ)	Bozoğlak (B)	Bozburun (B)
Bozova (B)	Boztepe (B)	Bozkurt (B)	Bozarmut (K)	Bozbük (K)	Bozağa (K)
Bozbel (K)	Bozboğa (K)	Alibozlu (K)	Bozburun (K)	Bozca (K)	Bozalan (K)
Bozcaali (K)	Bozcahüyük(K)	Bozcayaka (K)	Bozçalı (K)	Bozdağ (K)	Bozdemir (K)
Bozcaarmut(K)	Bozcalar (K)	Bozcayazı (K)	Bozçanak (K)	Bozdağı (K)	Bozatalanlı(K)
Bozcaatlı (K)	Bozcatepe (K)	Bozcayurt (K)	Bozçavuş (K)	Bozdam (K)	Bozdoğan (K)
Bozeli (K)	Bozgeçe (K)	Bozdanalıbayram(K)	Bozhane (K)	Bozkanat (K)	Bozkaya (K)
Bozen (K)	Bozgedik (K)	Bozkoca (K)	Bozhüyük(K)	Bozkandak(K)	Bozbağlar (K)
Bozgeç (K)	Bozgüney (K)	Bozkocatepe (K)	Bozkale (K)	Bozkaş (K)	Bozkır (K)
Bozköy (K)	Bozkurt (K)	Boztopraklı (K)	Bozobası (K)	Bozoğlu (K)	Bozbelen (K)
Bozbayır (K)	Bozkuş (K)	Bozyurt (K)	Bozağaç (K)	Bozok (K)	Bozat (K)
Bozalioğlu (K)	Bozlağan (K)	Bozoba (K)	Bozoğlak (K)	Bozoğlu (K)	Bozön (K)
Bozınar (K)	Boztaş (K)	Bozaba (K)	Boztepe (K)	Bozüyük (K)	Bozyaka (K)
Boztahta (K)	Bozbulut (K)	Bozören (K)	Boztoprak(K)	Bozatalan (K)	Bozyar (K)
Bozlar (K)	Hacıbozlar (K)	Çakrazboz (K)	Bozyayla (K)	Bozyer (K)	Bozyiğit (K)
Bozlu (K)	Bozyazı (K)	Çankıbozdağ (K)			

Boz renk adıyla dağ adları

Boz renk adını içeren dört dağ adı saptanmıştır. Bunlardan biri sıradağdır.

Bozdağ (Denizli) Bozdağ (Eskişehir) Bozdağ (Konya) Bozdağlar (İzmir)

Boz renk adıyla kişi adları

Boz renk adını içeren biri kız, otuzu erkek olmak üzere toplam 31 kişi adı saptanmıştır.

Bozcin/Bozçin (K)	Bozat (E)	Bozbala (E)	Bozbay (E)	Bozbora (E)
Bozdağ (E)	Bozay (E)	Bozbaş (E)	Bozbey (E)	Bozca (E)
Bozdeniz (E)	Boztaş (E)	Bozok (E)	Bozdoğan (E)	Bozer (E)
Boztimur (E)	Boztepe (E)	Bozokay (E)	Bozrak (E)	Bozerk (E)
Bozdemir(E)	Boz (E)	Bozan (E)	Bozyel (E)	Bozyiğit (E)

Ala

Ala renk adını içeren 68'i yer, sekizi dağ, biri su, 24'ü kişi adı olmak üzere toplam 101 özel ad saptanmıştır. Bu adlarda ala ve alaca bir arada değerlendirilmiştir.

Ala renk adıyla yer adları

Ala renk adını içeren üçü belde, üçü ilçe, altmış ikisi köy olmak üzere toplam 68 yer adı saptanmıştır.

Alaçam (İ)	Alaca (İ)	Alaşehir (İ)	Alacahan (B)	Aladağ (B)	Alaçat (B)
Alabağ (K)	Alabalık (K)	Alabuğday (K)	Alaçalı (K)	Alaçam (K)	Alaçat (K)
Alaçatı (K)	Alaçayır (K)	Aladağ (K)	Aladikme (K)	Alagöz (K)	Alagüney (K)
Alaçay (K)	Alağaç (K)	Aladana (K)	Aladüz (K)	Alagün (K)	Alakamış (K)
Alagömlek (K)	Alakeçi (K)	Alakır (K)	Alakoçlu (K)	Alakova (K)	Alaköy (K)
Alakaya (K)	Alakeçili (K)	Alakoç (K)	Alakonak (K)	Alakoyun (K)	Alakuş (K)
Alakuşak (K)	Alapınar (K)	Alabayır (K)	Alataş (K)	Alatepe (K)	Alatosun (K)
Alakuzu (K)	Alasökü (K)	Alatarla (K)	Alatay (K)	Alatoprak (K)	Alayağmur (K)
Alaçamderesi(K)	Alayaka (K)	Alayazı (K)	Alayurt (K)	Tepealagöz (K)	Alayüz (K)
Alacaat (K)	Alacabayır (K)	Alacadağ (K)	Alacakaya (K)	Alacalı (K)	Alayar (K)
Alacaatlı (K)	Alacabük (K)	Alacahan (K)	Alacalar (K)	Alacaoğlu (K)	Alayer (K)
Alacık (K)	Alabal (K)				

Ala renk adıyla dağ adları

Ala renk adını içeren biri tepe, dördü dağ, üçü sıradağ olmak üzere toplam sekiz dağ adı saptanmıştır.

Aladağlar (Adana)	Aladağlar (Ağrı)	Alaçam Dağları (Kütahya)	Alaçam Tepesi (Balıkesir)
Aladağ (Bolu)	Alaca Dağ (Antalya)	Alacadağ (Konya)	Alacadağ (Artvin)

Ala renk adıyla su adları

Ala renk adını içeren bir adet su adı saptanmıştır.

Alakır Çayı (Antalya)

Ala renk adıyla kişi adları

Ala renk adını içeren on üçü erkek, dokuzu kız, ikisi hem erkek hem kız adı olmak üzere toplam 24 kişi adı saptanmıştır.

Ala (K/E)	Alabay (E)	Alacan (E)	Alaçuk (E)	Alageyik (K)	Alagün (K)
Alabaş (E)	Alabezek (K)	Alaçam (E)	Aladoğan (E)	Alagöz (K)	Alahan (E)
Alakız (K)	Alakurt (E)	Alanur (K)	Alatan (E)	Alatay (E)	Alayunt (K)
Alakoç (E)	Alakuş (K/E)	Alapınar (K)	Alataş (E)	Alabegim/Alabegüm (K)	Alaca (E)

Yeşil

Yeşil renk adını içeren 73'ü yer, biri dağ, ikisi su, ikisi kişi adı olmak üzere toplam 78 özel ad saptanmıştır.

Yeşil renk adını içeren yer adları

Yeşil renk adını içeren üçü ilçe, yedisi belde, 63'ü köy olmak üzere toplam 73 yer adı saptanmıştır.

Yeşilova (İ)	Yeşilyurt (İ)	Yeşilhisar (İ)	Yeşilkent (B)	Yeşilova (B)	Yeşilyazı (B)
Yeşilyurt (B)	Yeşildere (B)	Yeşilvadi (B)	Yeşilce (B)	Yeşilbelen (K)	Yeşilbük (K)
Yeşilçukurca(K)	Yeşildağ (K)	Yeşilce (K)	Yeşilçat (K)	Yeşilçit (K)	Yeşildemet (K)
Yeşilgüneycik(K)	Yeşildal (K)	Yeşilada (K)	Yeşilçay (K)	Yeşilçonlu (K)	Yeşildere (K)
Yeşilkaraman(K)	Yeşildallı (K)	Yeşilçam (K)	Yeşilçevre (K)	Yeşilçukur (K)	Yeşilbağlar (K)
Yeşilalan (K)	Yeşildam (K)	Yeşildurak (K)	Yeşilhisar (K)	Yeşilkale (K)	Yeşildon (K)
Yeşilören (K)	Yeşilli (K)	Yeşilgöl (K)	Yeşilbayır (K)	Yeşilkavak (K)	Yeşilköy (K)
Yeşilöz (K)	Yeşiloba (K)	Yeşilbahçe (K)	Yeşilhüyük (K)	Yeşilkaya (K)	Yeşilkuyu (K)
Yeşilözen (K)	Yeşilova (K)	Yeşilkonak (K)	Yeşiller (K)	Yeşilkent (K)	Yeşilburç (K)
Yeşilyamaç (K)	Yeşilpınar (K)	Yeşiltaş (K)	Yeşilvadi (K)	Yeşilyazı (K)	Yeşilyöre (K)
Yeşilyayla (K)	Yeşilsırt (K)	Yeşiltepe (K)	Yeşilbarak (K)	Yeşilağaç (K)	Yeşilyurt (K)
Yeşilbağ (K)	Yeşilsu (K)	Yeşiltömek (K)	Yeşilyaka (K)	Yeşilyol (K)	Yeşilalıç (K)
Yeşilyuva (K)					

Yeşil renk adını içeren dağ adları

Yeşil renk adını içeren bir dağ adı saptanmıştır.

Yeşil Dağ (Kütahya)

Yeşil renk adını içeren su adları

Yeşil renk adını içeren iki su adı saptanmıştır. Bunlardan biri Türkiye'nin altıncı en uzun akarsuyu, biri de deredir.

Yeşilırmak

Yeşil Dere (Isparta)

Yeşil renk adını içeren kişi adları

Yeşil renk adını içeren iki kişi adı saptanmıştır. Bunlardan biri yeşil renk adının eski biçimidir.

Yaşıl (K)

Yeşil (K/E)

Kır

Kır renk adını içeren 40'ı yer, 18'i kişi adı olmak üzere toplam 58 özel ad saptanmıştır.

Kır renk adıyla yer adları

Kır renk adını içeren biri il, ikisi belde, 37'si köy olmak üzere toplam 40 yer adı saptanmıştır.

Kırşehir (İ)	Kıracasalılı (B)	Kırabası (B)	Kıraçtepe (K)	Kıratbükü (K)	Kıravdan (K)
Kıraçbağı (K)	Kıraçköy (K)	Kıraçoba (K)	Kıraman (K)	Kıratlı (K)	Kıravga (K)
Kırbaş (K)	Kıraçgöz (K)	Kırcalar (K)	Akkıraç (K)	Nahırkıracı (K)	Bozkır (K)
Kırca (K)	Kırcaklı (K)	Kırcalı (K)	Uzunkıraç (K)	Alakır (K)	Kıraçlar (K)
Kırcaoğlu (K)	Kırcı (K)	Kırcay (K)	Kırcı (K)	Kırkışla (K)	Kırlar (K)
Kıraçgülü (K)	Kırçal (K)	Kırgeriş (K)	Kırkıllı (K)	Kırköy (K)	Kırlı (K)
Kıroba (K)	Kıroğlu (K)	Kırsoku (K)	Kıraç (K)		

Kır renk adıyla kişi adları

Kır renk adını içeren 18 kişi adı saptanmıştır. Bu adların tümü erkek adıdır.

Baykır (E)	Kıraç (E)	Kırat (E)	Kıray (E)	Kırboğa (E)	Kırca (E)
Bozkır (E)	Kıralp (E)	Kıratlı (E)	Kırbay (E)	Kırbörü (E)	Kırdar (E)
Kırdarlı (E)	Kırhan (E)	Kırman (E)	Kırtay (E)	Kırteke (E)	Kırtekin (E)

Çakır

Çakır renk adını içeren 50'si yer, biri dağ, ikisi su, dördü kişi adı olmak üzere toplam 57 özel ad saptanmıştır.

Çakır renk adıyla yer adları

Çakır renk adını içeren 46'sı köy, dördü belde olmak üzere toplam 50 yer adı saptanmıştır.

Çakırhüyük (B)	Çakırlar (B)	Çakırbeyli (B)	Çakıralan (B)	Çakır (K)	Çakırçeşme (K)
Çakırağa (K)	Çakırbahçe (K)	Çakırbeyli (K)	Çakırcaali (K)	Çakırçal (K)	Çakırdemirci(K)
Çakırdere (K)	Çakırfakir (K)	Çakırhacılı(K)	Çakırkaş (K)	Çakırkoç (K)	Çakırlar (K)
Çakırdoğan (K)	Çakırgümüş(K)	Çakırkadı (K)	Çakırkaya (K)	Çakırköy (K)	Çakırlı (K)
Çakıroba (K)	Çakırören (K)	Çakırözü (K)	Çakırsayvan(K)	Çakırsöğüt (K)	Çakırşeyh (K)
Çakıroğlu (K)	Çakıröz (K)	Çakırpınar(K)	Çakırsaz (K)	Çakırsu (K)	Çakırtarla (K)
Çakırtaş (K)	Çakıryenice(K)	Kızılçakır (K)	Baklançakırlar(K)	Çakırbey (K)	Çakırçalı (K)
Çakırüzüm (K)	Çakıryiğit (K)	Balcıçakır(K)	Çalçakırlar (K)	Çakırca (K)	Çakıralan (K)
Barçaçakırlı(K)			Küçükçakırman(K)		

Çakır renk adıyla dağ adları

Çakır renk adını içeren bir dağ adı saptanmıştır.

Çakırözlü Dağı (Trabzon)

Çakır renk adıyla su adları

Çakır renk adını içeren dört kişi adı saptanmıştır. Bunlardan biri hem kız hem de erkek adı, üçü erkek adıdır.

Çakır (K/E)	Çakırbey (E)	Çakırca (E)	Çakırer (E)
-------------	--------------	-------------	-------------

Al

Taranan kaynaklarda yedisi yer, 33'ü kişi adı olmak üzere toplam 40 özel ad saptanmıştır.

Al renk adıyla yer adları

Al renk adını içeren yedi yer adı saptanmıştır. Bunlardan biri belde, altısı köydür.

Albayrak (B) Alca (K) Alcalı (K) Alpaşa (K) Alpaşalı (K) Alaba (K) Alaçık (K)

Al renk adıyla kişi adları

Al renk adını içeren yirmisi erkek, dokuzu kız, dördü hem kız hem de erkek adı olmak üzere toplam 33 kişi adı saptanmıştır.

Alçın (E)	Alçiçek (K)	Aldemir (E)	Algül (K)	Algün (K/E)	Alışık (K/E)
Alçinsu (E)	Alçin (K)	Aldeniz (K)	Aldoğan (E)	Alhan (E)	Alışın (K)
Alkan (K/E)	Alkor (E)	Allı (K)	Alnar (E)	Alsancak (E)	Altan (E)
Alkoç (E)	Alköz (E)	Allıkız (K)	Alsaç (K/E)	Alsu (K)	Altaş (E)
Altav (E)	Altemür (E)	Alten (E)	Alipek /Alyipek(K)		Günaltan (E)
Altunç (E)	Aldemir (E)	Alyiğit (E)	Tuncal/Tunçal (E)		

Mor

Mor renk adını içeren dokuzu yer, biri su ve ikisi kişi adı olmak üzere toplam 12 özel ad saptanmıştır.

Mor renk adını içeren yer adları

Mor renk adını içeren dokuz yer adı saptanmıştır. Bunların tümü köy adıdır.

Morca (K) Morsoğan (K) Morkaya (K) Morsümbül (K) Moryayla (K) Mordoğan (B)
Morcalı (K) Morhamam(K) Morkoyun (K)

Mor renk adını içeren dağ adları

Mor renk adını içeren bir dağ adı saptanmıştır.

Mor Dağı (Van)

Mor renk adını içeren kişi adları

Mor renk adını içeren biri kız, biri hem kız hem de erkek adı olan iki kişi adı saptanmıştır.

Moray (K/E) Morgül (K)

Beyaz

Beyaz renk adını içeren sekizi yer, ikisi kişi adı olmak üzere toplam 10 özel ad saptanmıştır.

Beyaz renk adıyla yer adları

Beyaz renk adını içeren ikisi belde, altısı köy olmak üzere toplam sekiz yer adı saptanmıştır.

Beyazköy (B) Karbeyaz (B) Beyazlar (K) Beyazsu (K) Karbeyaz (K) Beyazköy (K)
Beyazkaya (K) Beyazsaray (K)

Beyaz renk adıyla kişi adları

Beyaz renk adını içeren iki kişi adı saptanmıştır.

Beyaz (K) Gülbeyaz (K)

Pembe

Pembe renk adını içeren dördü yer, üçü kişi adı olmak üzere toplam yedi özel ad saptanmıştır.

Pembe renk adını içeren yer adları

Pembe renk adını içeren dört köy adı saptanmıştır.

Pembecik (K)

Pembeciler (K)

Pembeli (K)

Pembelik (K)

Pembe renk adını içeren kişi adları

Pembe renk adını içeren ve tamamı kız adı olan üç kişi adı saptanmıştır.

Gülpembe (K)

Pembe (K)

Pembegül (K)

Kırmızı

Kırmızı renk adını içeren yalnızca dört yer adı saptanmıştır. Bunun dışında özel ad bulunamamıştır. Bunlardan üçü köy, biri beldedir.

Kırmızıköprü (B)

Kırmızılar (K)

Kırmızıtaş (K)

Kırmızıdam (K)

Mavi

Mavi renk adını içeren birisi yer, üçü kişi adı olmak üzere dört özel ad saptanmıştır.

Mavi renk adını içeren yer adları

Mavi renk adını içeren bir yer adı saptanmıştır.

Mavidere (K)

Mavi renk adını içeren kişi adları

Mavi renk adını içeren üç kişi adı saptanmıştır. Bu adların üçü de kız adıdır.

Mavi (K)

Maviş (K)

Mavisel (K)

Siyah

Siyah renk adını içeren bir yer adının dışında özel ada rastlanmamıştır. Bu da bir köy adıdır.

Sivrisiyahlar (K)

Özel adların türlerine göre renk adlarının kullanımı

Renk adlarının ayrı ayrı kullanımlarının yanında özel adların türlerine göre bakıldığında değişik kullanım sıklıkları saptanmıştır. Bunlar Tablo 2'de görülmektedir.

Tablo 2. Özel adların türlerine göre renk adları

	Ak	Al	Ala	Beyaz	Boz	Çakır	Gök	Kara	Kır	Kırmızı	Kızıl	Mavi	Mor	Pembe	Sarı	Siyah	Yeşil
Yer 1557	292	7	68	8	99	50	132	436	40	4	142	1	9	4	191	1	73
Dağ 47	19	0	8	0	4	1	1	11	0	0	1	0	1	0	0	0	1
Su 51	17	0	1	0	0	2	8	16	0	0	2	0	0	0	3	0	2
Kişi 523	188	33	24	2	31	4	93	84	18	0	13	3	2	3	23	0	2
Toplam 2178	516	40	101	10	134	57	234	547	58	4	158	4	12	7	217	1	78

Tablo 2 yakından incelendiğinde yer adı oluşturmada öne çıkan ve en sık kullanılan renk adlarının *kara* (436), *ak* (292), *sarı* (191), *kızıl* (142), *gök* (132) ve *boz* (99) olduğu görülmektedir. Dağ adlarının yapımında ise *Ak* (19), *kara* (11), *ala* (8) ve *boz* (4) diğer renk adlarına nispeten çok daha sıklıkla kullanılmıştır. Su adları incelendiğinde *Ak* (17), *kara* (16), ve *gök* (8) en sık görülen renk adları olarak tespit edilmiştir. Kişi adlarında *Ak* (188) renk adı diğer renk adlarına nazaran çok daha sıklıkla kullanılmıştır. Bu renk adını, sıklık sırasına göre *gök* (93), *kara* (84), *al* (33), *boz* (31), *ala* (24), *sarı* (23) izlemektedir. Diğer renk adları daha az görülmektedir.

5. Tartışma ve Sonuç

Özel ad oluşturmada 17 farklı renk adının tespit edilmiştir. Bu makale için yapılan taramada özel adların yapımında sadece ana renklerin tercih edilmiş, açık, koyu gibi renk belirleyicilerinin kullanılmamıştır. Renk adlarının böylesi zengin kullanımı Türk kültürünün ve kültürümüzün sesi olan Türkçenin doğanın renkleriyle ne kadar iç içe bir dil olduğunun ortaya koymaktadır. Türkçemizin anlatım zenginliğinin doğanın çeşitliliğinden esinlendiği söylemek yanlış olmayacaktır.

Bir dilin bu kadar çok renk adı içermesi gelişmişliğini de ortaya koymaktadır. Berlin ve Kay'in (1969) kuramına göre Türkçede bu kadar çok farklı renk adının etkin ve yaygın olarak görüşmesi dilimizin zenginliğinin göstergelerinden sadece bir tanesidir.

Özel ad oluşturmada en sık kullanılan renk adları *kara*, *ak*, *gök* ve *sarı*dır. Onları sırasıyla *kızıl*, *boz*, *ala*, *yeşil*, *kır*, *çakır*, *al*, *mor*, *beyaz*, *pembe*, *kırmızı*, *mavi* ve *siyah* izlemektedir. Özel ad yapımında bu dört renk adının ön plana çıkması oldukça çarpıcı bir olgudur. Ön plana çıkan bu dört rengin yanı sıra, bu sıralamada dikkat çekici bir diğer özellik, Türkçe kökenli olmayan *siyah* (<Far.), *kırmızı* (<Ar.), *mavi* (<Far.), *pembe* (<Far.), *beyaz* (<Ar.), ve kökeni tam olarak belli olmayan *mor* gibi renk adlarının özel ad oluşturmada sıklıkla tercih edilmemesidir. Bu durumdan hareketle, özel adları koyarken Türkçe konuşanların öncelikle Türkçenin kadim renk adlarını tercih ettikleri rahatlıkla söylenebilir. Ayrıca *kurşunî*, *sincabî*, *şarabî*, *lacivert*, *kahverengi* gibi yabancı kökenli sözcükler barındıran renk adlarını içeren özel ad olmaması da bunu belirginleştirmektedir. Bu durum üzerine Eren “Türkçe *gök* kelimesi varken *mavi* kelimesini kullanmaya lüzum var mıdır? Aydınlarımız *mavi* gözden bahsederler, fakat halk *gök göz* der, *Gökbel*, *Gökbelen*, *Gökçeören*, *Gökgöl*, *Gökkaya*, *Gökpınar*, *Gökseki* der, *Gökkaya*, *Gökayar*, *Göktepe*, *Göksu* der, fakat aydınlar *Mavi Nil* ve “*Mavi Tuna*” derler. *Göknil* ve *Göktuna* daha güzel ve daha Türkçe değil midir? (1989, s. 165)” sözleriyle özel adlarda tercih edilen renk adlarının Türkçe olmasının nedenini açıklamaktadır.

Uzun süredir dilin çevrim alanının içinde olan renk adlarının çok daha geniş kavramsal alanlara sahip olması mümkündür. Bu durumda, özel ad yapımında en sık yer alan renk adları; en eski dönemlerden beri var olmakta ve sıklıkla başka kavramlar için de kullanılmaktadır. Bu renk adlarının soyut renk

kavramlarını işaret etmenin yanında eski Türkçede *kuzey-kara*, *güney-kızıl*, *doğu-gök*, *batı-ak* ve *merkez-sarı* olmak üzere farklı yönleri belirtmek için kullanıldıkları bilinmektedir. Dört yönün yanı sıra, günün dört zamanı, dört mevsim de renklerle ifade edilmiştir (Geniş bilgi için Bkz. Çelik 1942; Gabain 1968, ss. 107-109).

Gabain bu renklerden “kara, ak, kızıl, yeşil ve *sarı*ğın kullanımının yaygın; ala, kök, boz ve kırmızı sınırlı (1968, s. 108)” olduğunu ifade ederken aslında Türk kültüründe asıl ve ikincil renkleri belirtmektedir. Buna ek olarak da “Yalnız yeşil yerine herhâlde kök de geçebiliyor (1968, ss. 108)” diyerek gök renk adının anlam alanında yeşili de barındırdığına işaret etmektedir. Tablo 1’in verileri Gabain’in görüşünü destekler niteliktedir. Gök renk adı, tarihî dönem eserlerindeki kullanımlar ve Anadolu ağızlarındaki örneklere bakıldığında yeşilin yanında mavi ve mor renklerinin ifadesini de taşıyor olmalıdır. Gök renk adını içeren 234 özel ad varken yeşil içeren 78, mavi içeren 4, mor içeren 12 özel ad vardır. Bu durum gök renk adının bu renkleri anlam alanında barındırmasının yanı sıra dildeki eskiliğinin de göstergesi olarak kabul edilebilir.

Yer adı oluşturmada en sık kullanılan renk adlarının *kara*, *ak*, *sarı*, *kızıl*, *gök* ve *boz* olduğu görülmektedir. Yukarıda verilen bilgiler ışığında yer adlarının verilmesinde tarihi kökeni olan ve anlam alanı geniş olan kadim renk adlarının ön plana çıktığı söylenebilir. Örneğin, yer adlarında en sık kullanılan renk adı olan karanın bu adların tümünde renk anlamı taşımadığını söylemek yanlış olmayacaktır. Kara bu yer adlarında “seçkin, alelade, kuzey, esmer” gibi anlam alanındaki diğer anlamları da belirtiyor olmalıdır. Yer adlarında en sık görülen renk adlarını sırasıyla *yeşil*, *ala*, *çakır*, *kır*, *mor*, *beyaz*, *al*, *pembe*, *kırmızı*, *mavi* ve *siyah* izlemektedir.

Dağ adı oluşturmada en sık kullanılan renk adları *ak*, *kara*, *ala* ve *boz*dur. Doğa olayları, coğrafik yapı ve bitki örtüsünün durumunu bu renk adlarıyla ifade ediliyor olabilir. Örneğin, *kara* renk adının bu makalede incelenen tüm özel adlarda en çok kullanılan renk adı olmasına karşın, dağ adlarında en sık görülen renk adının *ak* olması oldukça ilginç bir durumdur. Türk kültüründe dağ imajının doruklarda çok uzun süre karla kaplı olması bu olgunun ifadesi için *ak* renk adını ön plana çıkarmış olabilir. Dağ adlarında en sık görülen renk adlarını sıklık sırasına göre birer dağ adıyla *çakır*, *gök*, *kızıl*, *mor*, *yeşil* renk adları izlemektedir.

Su adlarında en sık kullanılan renk adları *ak*, *kara*, *gök* ve *sarı*dır. Su için en önemli niteliğin temizliği olduğu düşünüldüğünde en çok kullanılan renk adının *ak* olmasının nedeni; akın anlam alanındaki “temizlik, berraklık” anlamı olmalıdır. *Kara*, *gök* ve *sarı* renk adları suyun derinliği ve içinde taşıdığı maddelerin rengiyle değişen görüntüsüne göre farklı renkleri ifade etmek için kullanılmaktadır. Su adlarında en sık kullanılan renk adlarını kullanım sıklığına göre ikişer su adıyla *çakır*, *kızıl*, *yeşil* ve bir su adıyla *ala* izlemektedir.

Kişi adlarında en sık kullanılan renk adları *ak*, *gök* ve *karadır*. Kişi adlarında renk adları kullanımı çok daha geniş bir çeşitlilik göstermektedir. *Kırmızı* ve *siyah* dışında bu taramada tespit edilen tüm renk adları kişi adı yapımında kullanılmıştır. Diğer özel ad alanlarında ayrı olarak bu çeşitlilik, kişi adı koymanın Türk kültüründe tarihsel bir geçmişin yanı sıra güncel gelişmelerden de etkilendiğine işaret etmektedir. Yer, dağ ve su adlarının tarihsel geçmişleriyle sık sık değişmesi pek olası değildir. Oysa yaşam süresi çok daha kısa olan ve yaşadığı anlık coğrafya, kültür, ekonomik ve siyasî şartlardan etkilenen insanoğlunun ad verme alışkanlıkları ve eğilimlerinin değişim göstermesi çok daha olasıdır. Dile yeni giren ve albenisi olan yeni renk kavram ve adlarının kişi adı vermede kullanılması özellikle Türk kültürü gibi renk adlarını çok kullanan bir dilde şaşırtıcı olmamalıdır. Bu yüzden, diğer özel ad türlerinin aksine kişi adlarındaki bu çeşitliliği güncel gelişmelere ve dilin gelişip zenginleşmesine bağlamak yanlış olmayacaktır.

Kişi adlarında renk adlarının kullanımının doğrudan soyut renk kavramı yerine yan anlamları ile kullanılması şaşırtıcı değildir. Örneğin, en sık görülen renk adı olan *ak*, bu kişi adlarının tümünde renk

anlamına işaret etmiyor olmalıdır. Ak renk adının anlam alanındaki “temiz, dürüst, namuslu, seçkin” gibi anlamlar da bu adlarda kullanılmış olmalıdır. *Pembe* ve *mor* renk adları daha çok güzellik ifadesi olarak gül çiçeği ile birlikte kullanılmaktadır.

Sonuç olarak, yukarıdaki tarama ve incelemeden aşağıdakileri söylemek mümkündür. İlk olarak, Türkçe özel ad yapımında renk adları yoğun olarak kullanılmaktadır. Kavram alanları genişleyen renk adları renklerin öneminin yanı sıra onların temel sözcüklerden olduğunu ve dil bilimi açısından işlevselliğini de göstermektedir. İkinci olarak, Türkçe özel adlar daha çok kadim renk adlarına başvurularak oluşturulmaktadır. Bu ad verme geleneğinde kullanılan renk adlarının sadece renk anlamlarıyla kullanılmamakta, pek çok yan ve mecaz anlam içermektedir. Üçüncü olarak, her ne kadar, özel ad vermede kadim renk adları tercih edilse de ad verilenin yaşam süresi ve tarihsel döngüsü dilin gelişimine paralel olarak daha yeni dil öğelerinin kullanılmasına olanak vermektedir. Kişi adlarında dile nispeten yeni girmiş renk adlarının kullanımı buna iyi bir örnektir. Son olarak farklı özel ad türleri renk adlarının anlam alanlarına göre değişik renk adlarını, ak renk adının dağ adlarında daha çok tercih edilmesi gibi, çağrıştırmaktadır.

Kaynaklar

- Bayraktar, N.(2003). Renk adlarının Türkçenin söz varlığına katkıları. *VIII. Uluslar Arası KIBATEK Edebiyat Şöleni*, 16-20 Ekim 2003, Çanakkale.
- Bayraktar, N. (2004a). Kavram ve anlam boyutunda Türkçede kara ve siyah. *4. Uluslararası Dil, Yazın ve Deyişbilim Sempozyumu*, 17-19 Haziran 2004, Çanakkale.
- Bayraktar, N. (2004b). Kara ve Siyah renk adlarının Türkçedeki kavram ve anlam boyutu üzerine. *TÖMER Dil Dergisi*, 126, 56-77.
- Bayraktar, N. (2005a). Kavram ve anlam boyutunda Türkçede ak ve beyaz. *V. Uluslararası Dil, Yazın ve Deyişbilim Sempozyumu*, 24-25 Haziran 2005, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi, İstanbul. Yıldız, C. ve Beyreli, L., *Dilbilim, Dil Öğretimi ve Çeviribilim Yazıları I-II*; 35-50. Ankara: Pegem-A Yayıncılık.
- Bayraktar, N. (2005b). Kavram ve anlam boyutunda al, kırmızı ve kızıl. *International Journal of Central Asian Studies Mustafa Canpolat Armağanı*, 10(1), 145-165.
- Bayraktar, N. (2006). Kavram ve anlam boyutunda sarı ve tonları. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Prof. Dr. Tuncer Gülensoy Armağanı*, 20, 209-218.
- Bayraktar, N. (2008a). Boz ve kır renk adlarının kavram, anlam ve biçim boyutu. *8. Uluslararası Dil, Yazın Deyişbilim Sempozyumu*, 14-16 Mayıs 2008, İzmir.
- Bayraktar, N. (2008b). Renk adlarının Türkçede özel ad yapımında kullanımı. *VI. Uluslararası Türk Dili Kurultayı*, 20-25 Ekim 2008. Ankara; *VI. Uluslararası Türk Dili Kurultayı Bildirileri*, 729-751.
- Bayraktar, N. (2010a). Orhon yazıtlarında geçen renk adlarının anlam alanları üzerine. *Orhon Yazıtlarının Bulunuşundan 120 yıl sonra Türklük bilimi ve 21. Yüzyıl Konulu III. Türkiyat Araştırmaları Sempozyumu*, 26-29 Mayıs 2010, Çelik Şavk, Ü. *Bildiriler Kitabı I-II*, Ankara, 121-128.
- Bayraktar, N. (2010b). Tarihten bugüne yeşil renk adının biçim, anlam ve kavram alanı. *3. Dünya Dili Türkçe Sempozyumu*, 16-18 Aralık 2010 İzmir. Yazar, İ. (2011) *Bildiriler Kitabı*, 186-193, İzmir.
- Berlin, B. ve Kay, P. (1969). *Basic color terms, their universality and evolution*, Berkeley: University of California Press.
- Boz, E (2004). Türkiye Türkçesinde kişi adı olarak meyve adları. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(1), 1-13.

- Çelik, F. (1942). Türklerde dört yönün renkle adlandırılması. *Türk Amacı*, (1)1, 38-41.
- Çiringel, Y. (2002). *Konuşan Türkiye atlası*. İstanbul: Kitapçı Yayınları.
- Duran, F. S. (1997). *Büyük atlas*. İstanbul: Kanaat Yayınları.
- Eren, H. (1988). Anadolu ağızlarında Rumca, İslâvca ve Arapça kelimeler. *TDAY-Belleten 1960*, 295-371.
- Eren, H. (1989). Yer adlarımızın dili. *TDAY-Belleten 1965*, 155-165.
- Eren, H. (1999). *Türk dilinin etimolojik sözlüğü*, 2. baskı. Ankara: Bizim Büro Basımevi.
- Finegan, E. ve Besnier, N. (1989). *Language: its structure and use*. Florida: Harcourt Brace Javanovich College Publishers.
- Gabain, A. V. (1968). *Renklerin sembolik anlamları*. (Çev.: Semih TEZCAN) *Türkoloji Dergisi*, 3(1), 107-113.
- Gülensoy, T. (1995). *Türkçe yer adları kılavuzu*. Ankara: TDEK Yayınları-618.
- Karabaş, S. (1996). *Dede Korkut'ta renkler*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Kaymaz, Z. (2000). Türkiye Türkçesi ve ağızlarında renk bildiren kelimelerin kullanılışı ve sistematığı. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten 1997*, 251-341
- Kırımhan, N. (2001). Türk kültüründe yedi rengin anlamı. *Türk dünyasında nevrüz dördüncü uluslararası bilgi şöleni bildirileri*, 21-23 Mart 2001-Sivas. Ankara: AKM Yayınları, 107-111.
- Nerimanoğlu, K. V. (1996). Türk Dünya bakışında reng. *Nevrüz ve renkler, Türk dünyasında nevrüz ikinci bilgi şöleni bildirileri*, Ankara 19-21 Mart 1996. Ankara: AKM Yayınları-116.
- Öngör, S. (1980). *Coğrafya terimleri sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları-467.
- Tietze, A. (2002). *Tarihi ve etimolojik Türkiye Türkçesi lugatı-ı (A-E)*. İstanbul-Wien: Simurg-Österreichische Akademie Der Wissenschaften.
- www.tdk.gov.tr/sozluk/html
- <http://tdk.org.tr/adsozlugu.html>
- Yalçın, A. (2002). *Dünden bugüne adlarımız soyadlarımız*, İstanbul: Geçit Kitabevi.

Coining proper names through colour terms in Turkish

Abstract

Turkish is rich in colour terms. Despite the wealth of such terms in Turkish, studies into their linguistic functions and roles in coining and giving proper names are relatively new and inadequate. This study aims to explore the place of colour terms in onomastics and their function in giving proper names in Turkish. This study firstly created a corpus of proper names with colour names from a collection of important sources like maps and dictionaries, which was then followed by an analysis of frequency and content. This study documented 17 different colour terms used in Turkish proper names. Of these, older colour terms such as *kara* (black), *ak* (white), *gök* (blue), and *sarı* (yellow) are used relatively more frequently. It is apparent that these long existing colour terms have larger conceptual fields than those relatively newer colour terms. It was also observed that different types of proper names may attract different colour terms simply due to different meanings they hold in their conceptual field. It was also observed that anthroponomy, with a more vibrant use of relatively newer colour terms in naming human beings as well as a well employment of the older terms, constitutes a more dynamic domain. This study has documented the wealth and linguistic functionality of Turkish colour terms in coining proper names.

Keywords: colour terms; proper names; onomastique

AUTHOR BIODATA

Nesrin Bayraktar is an associate professor of Turkic languages. She is currently employed at Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Department of Science and Letters.